

ירושלמי, יום כי, 21.12.42

כאו אצלי ברכשתטר ווולטמן פיגוסלאויזה. ברנשטיין היה פעיל ביוגוסלאויה בשעת הפלחתה עד הפליטה. הוא חשב שיש בורך בשלוח אנסים לארכוז אלן לעבור בפתחת, ובן ציריך לשלווה אמשים לארכוז דיביתראליות, שאלמיין אם יש אנסים כובנים לנסוע. התשובה הייתה שיינטזאו אנסים, אבל אין לו גדיין אנסים מסוייסם, כי לא הייתה לו סמכות לפולח בעניין זה. הוא סבור שגמ ציריך להשתתך בגוריים הרכניים לעזרה.

אפרתי להם שהנהלה משלמת באהלה זו עכשו, ואם תהיה להם הצעה כסואיד על אנסים יפנו לדובקין.

אם גם עוררו את שאלת התפקידה הציונית בארץ ובארצות הגולה, ולבכן גזע לכסם את עסקי התנועה הציונית מהארצות השונות שהתקעו בארץ, ואחר רijk בהם מתרחק לאט-לאט מהעיבורים הציוניים, קיבלתי הצעה זו ובשתתי להגיים לי רשייה.

אזר לתפקיד ציונית בגולה, אפרתי להם שאני ברגע איני עוקב בה, או לב אמי בשפלה ואטREL בתפקיד ציונית בארץ, ובכל הצעה שהייתה להם בעניין זה - אחיד אסיד תודה עליה.

המ פכו שלולדשטיין מהוד הארצי של הקהיל נספר מסע העזבון על רוטנברג לטעל בעניין הנוצר.

אחר כך בא אצלי בדרכו. הוא רוצה ללבת לתרבות. הוא עבד בגרטניא, כאומנאי וביווגוסלאויה בשעת הפלחתה, עד ערבי הפליטה לארכוז אלן, יש לו נסרים ביוגוסלאויה ובמורביה עם אנגלים, תורקים ואחרים. הוא חשב שיבולים להציג יהודים. לפני כמה שבועות ציוה גריינבוים על אייזנברג להציג לו רציוון נשيعة, ואם כי מהצדירות יש תשובה חיובית, הרשיון בתפקיד. הוא פבקש את התערבותתי.

סאלמיין: היהת וההנהלה עומדת לשלווה אנסים, אם הוא יקבל מוראות מהנהלה, הוא אפר שברצון יחליף את המנדט של השופר הצעיר בפנדש של הרנהלה.

אחים בא אצלי יצחק רבינוביץ פִּינְגָּן. נתן לי את החברות הרוסיות שם הוואי, והם רודים להוציא עוד חוברת חדשה על העולות שנעשו עד עכשו לקסוך עסרים עם היידות הרוסית ועם הפללה הסוציאלית, ושאל אותו אם אני סכימים ההם יבנישו לחובתך את התזוזיר שלי אל מאיסק.

סאלתינו אם יש להם ידיעות אם החופר שהוזענו הגיע לרוסיה, ואולם
פתשופתו נקבעה טהוּר נטהַל לרוסיה, גם פארנקו לקח אותו וגם הליגא יהודית
שלמה, אבל עד היום אין אישור יסיר פרוסיה שהחופר נתקבל.
הוא קיבל על דרי שוורצברג על שאטר באינטראפלזיה שנציגות יהודית
פולין הוליצה לחת תפילה פלאה לפדיונות החוץ הפולני ולצבאות פולין
וחודש נישק קווות שפשת הסובייטים תבוטל את אי-הצדק לבני יהוד
פולין; רבר זה פרגע גם בזיכרוןיה של הריאוּבָּלִיקָה הפולנית. רביינוביץ
סבירה באינטראפלזיה מסוכנת שכיל יהודי הספר, הפואבלת לדוב באוקראינאים
ובילויוּסִיכִים מהפכו כל הזמן بعد שיחרורם פועל הפולנים.
זה אפר לי סגרינוברים תופך בעין זה בשוורצברג. הוא פسر לי
תזכיר חמץתי לעין בו בתרם שאחותה דעתו בשלום זו.
